

דף פג.

י"ד סימן שכד פעיף א

עין משפט ד.

א. אין חיוב בחלה אלא מחמשת מיני דגן^ש, ואין חייב אלא חמשת רבעים קמח והיא מדה שמחזקת מג' ביצים וחומש ביצה^ת, וכשממלאים המדה קמח תהיה מחוקה ולא גדושה, ומשקל שיעור חלה הוא תק"כ דרהם מקמח חטים^א.

הגה: כלי שמחזיק עשר אצבעות מאגודל של יד על עשר אצבעות ברום שלוש אצבעות ותשיעית אצבע בקירוב, הוא שיעור החלה.

וכן מדה שיש בה ז' אצבעות פחות ב' תשיעיות אצבע על ז' אצבעות פחות ב' תשיעיות אצבע ברום ז' אצבעות פחות ב' תשיעיות אצבע הוא העומר^ב והוא שיעור חלה.

דף פג:

או"ח סימן שעה פעיף ב

עין משפט א.

ב. אם לא ערכו שתי החצרות יחד ויש בחצר תל או עמוד שהוא משותף בין שניהם אם אינם גבוהים עשרה טפחים הרי נחשבים בין לבני החצר ובין לבני המרפסת ושניהם אסורים להוציא כלים שבבתים לשם, אבל אם הם גבוהים עשרה מקרקעית החצר וגובהם בתוך עשרה למרפסת ואינם מרוחקים יותר מד' טפחים מהמרפסת, בני המרפסת מותרים כיון שתשמישו להם בנחת^ג.

ש. ממשנה ריש מסכת חלה, ובמנחות דף ע'.

ת. כמנין חל"ה בגמטריה מ"ג וחומש נרמז בה' של חלה. ש"ך ס"ק ב'.

א. ונתבאר באו"ח סי' תנ"ו, ועיין בפ"ת אות א' מהצל"ח בפסחים דף קט"ז ע"ב שכתב דהביצים שלנו נתקטנו ואין לברך על שיעור חלה עד שיהיה כפול דהיינו פ"ו ביצים, וכתב הפ"ת דכן נראה דעת הגאון.

ב. והדבר פשוט שאלו המדות הם מרובעות ולא עגולות. ש"ך ס"ק ד'.

ג. עיין במ"ב אות ד', ה', ו'.

היו רחוקים מהמרפסת ד' טפחים או יותר אפי' שגבוהים עשרה מן
החצר ותוך עשרה למרפסת ד' כיון שלשניהם אפשר בשימוש ע"י זריקה
לשניהם אסור להוציא כלים ששבתו מהבתים אליו.

ד. ואם גם גבוהים יותר מעשרה למרפסת שיש לבני המרפסת ב' ריעותות גם גבוה עשרה
וגם מרוחק ד' טפחים בזה יש מחלוקת אם לבני החצר מותר להשתמש. עיין מ"ב אות
י"א.